Els guapos són els raros

Per EloiA el dt., 13/10/2009 - 09:00

Manel
-
Els millors professors

Lletra original

Un home amb ulleres de pasta gruixudes passeja pel port nerviós.
Ja fa més d'una hora que a la seva dona l'espera el doctor Ramon.
Que avui s'han omplert de coratge i han decidit operar-se el cos.
La dona es vol treure papada i l'home es farà fer un penis més gros.
Però no saben que ser atractius també pot comportar viure en un malson!
I els dos canten de puta mare, molt millor que jo, que fan cant coral,
i ballen sardanes a Plaça Sant Jaume, i ho fan de collons.

I el Pepe és un noi que ha fet panxa i es passa el sant dia estirat al llit.
Avui el rodegen tres metges i un jove becari amb un bisturí.
Amb un permanent delimiten l'essència greixosa que li extrauran.
I ell somia en pendre un waikiki envoltat de senyores que marquen mugrons.
Però el Pepe no sap que alguns ben plantats també viuen en un malson.
I el tio organitza trobades d'amics del sis-cents i en té un de vermell
i quan puja al poble els nens li demanen que els porti a fer un tomb.

No saben que els guapos són els raros,
que ho sap tothom però no ho diu ningú,
tampoc no s'agraden i tenen complexes per ser diferents.
I no saben que els guapos desafinen,
no tenen swing i no ballen bé,
també es preocupen i tenen psicòlegs
i no passa res.

I no passa res...

Lletra traduïda

El món al revés

Aquesta cançó té la gosadia de posar el món al revés: els guapos són els "raros" i els "raros" resulten ser guapos i no ho saben. També es pot dir que, al final, la cançó fa un exercici de lucidesa i ens posa a tots a ran de terra: tots tenim les nostres coses, els nostres defectes... "i no passa res", ningú és millor que l'altre. Per què té tant d'èxit aquesta cançó? Perquè no deixa de ser una "bona notícia" (*eu-angelion*, evangeli) que, de manera còmica, ens allibera de tones de cadenes publicitàries que ens matxaquen dia a dia el cervell. Cada persona té valor independentment de la seva figura o la dimensió del seus membres sexuals.**Dinàmica** :Fem passar, un a un, una capsa folrada amb fotografies de models i famosos, tancada i amb una inscripció a la tapa: "El més guapo". Quan la persona treu la tapa, sense que els altres ho vegin, es troba que en el seu interior hi ha un mirall. Cadascú de nosaltres té un valor immens als ulls de Déu.

Els “guapos” de Déu

Jesús té la gosadia de fer explícit i visible allò que, segons els Manel, *"ho sap tothom però no ho diu ningú",* perquè viure amb senzillesa i amor allibera de màscares, desentela la vista i permet dir les coses pel seu nom, tots som Fills estimats de Déu.

En aquell mateix moment, Jesús, ple de la joia de l'Esperit Sant, digué: T'enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has revelat als senzills tot això que has amagat als savis i entesos. Sí, Pare, així t'ha plagut de fer-ho.

»El Pare ho ha posat tot a les meves mans. Ningú no coneix qui és el Fill, fora del Pare, i ningú no coneix qui és el Pare, fora del Fill i d'aquells a qui el Fill el vol revelar.

Després es va girar cap als deixebles i, a part, els digué: Feliços els ulls que veuen el que vosaltres veieu! Us asseguro que molts profetes i reis van voler veure el que vosaltres veieu, però no ho veieren, i sentir el que vosaltres sentiu, però no ho sentiren. (Lc 10, 21-24)

També podeu llegir el text de les benaurances (Mt 5, 1-12)